

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.694 van 11 april 2001.
in de zaak A. 102.988/XIV-3098.**

In zake : XXX,
 verblijvende in het INAD'S centrum in Brussel-
 Nationaal

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van
Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Congolese nationaliteit, op 6 april 2001 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggedrijving van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 april 2001 (bijlage 11) en van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats aan de grens gelegen, van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 4 april 2001, aan verzoekster op dezelfde datum ter kennis gebracht;

Gezien het verzoek tot het opleggen van een dwangsom aan verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 10 april 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 9 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 april 2001 om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. PELGRIMS, die loco Advocaat K. LOWAMBUY verschijnt voor verzoekster, en van Adjunct-adviseur G. DE BOECK, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de eerste bestreden beslissing als volgt luidt:

"Reden van beslissing:

artikel 3, eerste lid, 3^e : kan geen documenten overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden; ze zegt een louter toeristisch reismotief te hebben, maar is niet in het bezit van bv. een reisbrochure en/of -gids, informatie over te bezoeken bezienswaardigheden, of enig ander document dat de toeristische aard van haar reis kan aantonen. Ze is ook niet in het bezit van een hotelreservatie of een invitatie om te logeren bij een gastheer. Tevens dient opgemerkt te worden dat zij haar terugkeer naar Kinshasa geboekt op 18.04.01, waardoor ze een dag langer zou verblijven dan de geldigheidstermijn van het visum toelaat.

artikel 3, eerste lid, 4^e : beschikt niet over voldoende middelen van bestaan voor de duur van het voorgenomen verblijf/voor de terugreis naar het land van oorsprong/voor de doorreis naar een derde Staat, waar zijn toelating is gewaarborgd (3), en is niet in staat die middelen wettelijk te verwerven; de betrokkene is slechts in het bezit van 23.000 BEF, voor een verblijf van 14 dagen. Rekening houdende met de geldende richtbedragen voor België (2000 BEF/dag voor personen die op hotel verblijven), is dit bedrag onvoldoende.

(...)

Datum, handtekening en stempel van de met grenscontrole belaste overheid 4 april 2001

(...).";

2. Overwegende dat de tweede bestreden beslissing als volgt luidt:

"Beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats

Brussel Nationaal, 4 april 2001..

Gelet op artikel 74/5, § 1, 1/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd door de wet van 18 juli 1991;

Overwegende dat de genaamde XXX

geboren te Kinshasa, op 10.05.1966

van Congolese nationaliteit (te zijn), met toepassing van de bepalingen van de wet van 15 december 1980, door de met grenscontrole belaste overheden kan worden teruggedreven.

Aangezien de vasthouding van de betrokkene in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats noodzakelijk geacht wordt om de teruggedrijving van het grondgebied te waarborgen.

In uitvoering van het bovenvermeld artikel 74/5, § 1, 1/ van de wet van 15 december 1980, wordt besloten om de betrokkene vast te houden te

Brussel-Nationaal - INAD'S centrum in internationale zone

Brussel Nationaal, 4 april 2001

(...).";

3.

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat verzoeker op goede gronden aanvoert dat het gevaar voor repatriëring imminent is, zodat is voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden van voornoemd artikel 17, §§ 1 en 2,;

3.2.1.

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in wezen de schending aanvoert van de motiveringsplicht;

3.2.2.

Overwegende dat artikel 3, eerste lid, 3/, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen als volgt luidt :

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden

teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

3/ wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden.”;

Overwegende dat deze grond tot teruggedrijving rechtstreeks voortvloeit uit de Schengen-overeenkomst; dat het de bedoeling is van de Schengen-controle dat de grenscontrole van elke lid-staat kan nagaan wat de bedoeling is van de reis en welke de verblijfsomstandigheden zijn van de vreemdeling; dat indien er twijfels bestaan over de werkelijke bedoelingen van de vreemdeling, zoals in voorliggend geval, hij het doel van zijn verblijf en de omstandigheden ervan moet kunnen staven met relevante documenten en stukken, zoals bijvoorbeeld private of professionele uitnodigingsbrieven of hotelreserveringen (Parl. St. Kamer, 1995-96, 364/1, 12); dat uit de inhoud zelf van de eerste bestreden beslissing blijkt dat zij de feitelijke en juridische overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat op het eerste gezicht voornoemde motivering, de bestreden beslissing kan schragen en bijgevolg pertinent, deugdelijk en afdoende lijkt; dat in het inleidend verzoekschrift de motivering van de bestreden beslissing betreffende het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden door verzoekster in wezen niet wordt betwist;

Overwegende, wat de middelen van bestaan van verzoekster betreft, dat wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing ook op dit punt deugdelijk gemotiveerd is, omdat niet wordt aangetoond dat de neergelegde cheque gedekt is;

3.2.3. Overwegende dat het enig middel van verzoekster gericht tegen de eerste bestreden beslissing niet ernstig is; dat deze vaststelling meebrengt dat de tweede bestreden beslissing op wettige basis werd genomen;

4. Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen; dat er gelet op wat voorafgaat geen aanleiding is om een dwangsom op te leggen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot betaling van een dwangsom wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf april tweeduizendeen, door :

de H.	D. MOONS,	Wvd. Kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.